

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Rind nu op i Jesu Navn du livsalig

Citation: Kingo, Thomas: "Rind nu op i Jesu Navn du livsalig", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid86616.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend første Morgen-sang. (Melodien findis paa dend 18. oc 19. Side.)

1.

Rind nu op i JEsu Navn,
Du livsalig Morgenrøde,
Jeg vil i Basunen støde
Hos min Seng og Hvile-Stavn!
Ald min Inderdeel sig røre
Med ald Tak for Natte-ly,
Og min Frelzers Lov opføre
Til den høye Himmel-Sky.

2.

Nattens mørke Taage gik,
Jeg har Dagen alt i Syne,
Og min hvilte Øyen-bryne
Soolen nu i Sigte fik, Nattens Skrækkelse er borte,
Død og Dievel for mig svandt
Som mit Levnet vilde korte
Jeg dem alle overvandt.

*
- 297

3.

Ach min Siæl, fremstil dig nu,
Gjør, at alle Blode-draaber
Vænnis op, og at du raaber
Af dit fulde Hiert' og Hu:
Halleluja! ævig Ære
Være dig treenig GUD,
Som paa Hænder vilde bære
Mig fra Mørkets Hærskab ud.

4.

Give GUD jeg kunde saa
Dagen i din Frygt begynde,
At jeg ikke skulde synde
Og paa Snuble-steenen gaa,
Ach! at JEsus vild' oprinde
Over mig som Sool og Skiold,
At jeg kunde overvinde
Kiød og Blood og Satans Vold.

5.

Mine Veye jeg ey kand,
Som jeg gierne vilde, kiende,
Du, O GUD, kandst eene vende
Min Fornuft og min Forstand,
At jeg udi Spooret bliver
Som dit Ord mig vjser paa
Og hvor hen din Aand mig driver
Jeg med Glæde did kand gaa.

*
– 298

6.

Gid jeg Satans Lyste-Drik
Hade maa som Gift og Galde
Lad dog aldrig mig befalde
Hans løgnactig Engle-Skik:
Lad mig aldrig tænck'at plokke
Figen, blant hans Tidsle-Frøe,
At hand mig saa skulde lokke
For et Æble til at døe.

7.

Skal og Satans Lemmer sig
Denne Dag mod mig bevæbne,
Lad da denne haarde Skæbne
Vendis, O min GUD, ved dig,
Frj mig ud fra Tungers Svøbe
Og fra Morde-mandens Haand,
At min Food dog kand undløbe
Deris skiulte Snære-Baand.

8.

Ald dend Gieming, Drift og Daad,
Som min Haand i Dag skal gjøre,
Gid jeg hende aldrig røre
Uden din Aands Kraft og Raad:
Thi forgævis skal jeg svede,
Og arbeyde uden Frukt,
Om din Aand er ey tilrede,
Og din Hielp er udelukt.
299

9.

Mine korte Dag' og Aar,
Lykke, Velfærd, Gods og Ære,
Hvordan de skal lodnet være,
Det udi din Ville staa:
Giv mig kun hvad dig behager,
Bland du selv mit Levnets Skaal,
Ey som det min Gane smager
Mens saa som det er dit Taal.

10.

Lad din Lyvse-stage staa,
Og din Ære sig udbrede;
GUD, du selv til Lyvset lede
Dem som end i Mørke gaa,
Dine Hyrder du bemande
Som skal vogte dine Faar,
At de frjt mod Ulven stande
Som din Hiord fast eftertraar.

11.

Gid vor Kongis Arfvestool
Maatte ævig, ævig være,
Seyer, Salighed og Ære
Blive Ham som Middags Sool,
Gjør den gandske Konge-stamme
Høy-velsignet i dit Navn,
Giv hans Raad Forstand at ramme
Ære din og Rigets Gavn.

12.

Vore Landemercker staa
Mured om med Fred og Leyde,
Hunger, hastig Død og Feyde
Bryde ey med Vold der paa,
Land og Vand velsigned blive,
Fædme af Guds Vogne-spoor,
Ald nødtørfdig Grøde give
Mens vi lefve skal paa Joord.

13.

HERRE glem og ikke mig
Din Velsignelse at sende
Og alt Got til mig at vende
Som min Troo den er til dig:
Lad dit Ansigt med mig vandre
Fæst du selv min svage Food,
Lad ey Synden mig forandre,
Og omvelte i mit Blood.

14.

Lær mig ved hvert Klokke-slæt,
Denne Dag forbedret blive
Saa mit Hierte, her i Live,
Bliver ey til Verden sæt:
Men at jeg mig kand erindre,
Hvor min Tid den nipper af,
Og hver Time bliver mindre,
Til jeg seyner i min Grav.

15.

O min GUD, du hielp mig da,
Naar mit Levnets Maal har ende
Og mit Hiul ey meer vil rende,

Men mit Aag skal spendis fra!
Lad da uden Tid og Dage
Mig dit Æris Ansigt see!
Synd og Sorrig, Vee og Klage
Rodne med min Jorde-Blee.